

Motion till riksdagen

1987/88:Jo303

av Rune Rydén och Ingvar Eriksson (m)

om skogsbruket i Skåne

Skåne är mera känt för sitt jordbruk med böljande slätter och en omfattande livsmedelsindustri än för sitt skogsbruk. Skogen upptar dock en tredjedel av arealen och ägs till 80 % av enskilda jord- och skogsbrukare. Lövskogen utgör fortfarande en stor del, ca 45 % av arealen.

Skogsarealen omfattar 370 000 hektar med en mycket hög medelbonitet. Tillväxten är ca 2 730 000 m³sk (skogskubikmeter) per år, vilket motsvarar ca 300 miljoner kronor per år. Räknar man med att i förädlingsledet sker ungefär en femdubbling av virkesvärdet, svarar skåniskt skogsbruk för råvaran till industrin motsvarande en omsättning av ca 1,5 miljarder kronor.

I Skåne finns bara en stor massaindusti, Nymölla. Ytterligare två större massaindustrier är beroende av skåniskt virke, nämligen Mörrum och Hyltebruk. Det finns ca 15 sågverk i Skåne, alla dock av mindre omfattning. Totalt sysselsätter skogen och skogsbruket i Skåne direkt över 5 000 personer. Till detta kommer anställda inom transporter, serviceverkstäder m. m.

Problemet i skåniskt skogsbruk är att man har dålig ekonomi i produktionen av ädellövskog. Det skånska barrvirkets kvalitet är inte den allra bästa. Landskapet är stormkänsligt: stormskadorna på skogen förrycker planeringen och försämrar ekonomin. Den skogliga traditionen är inte så välutvecklad på alla håll. Dett finns t. ex. bara en skogsbrukslinje inom gymnasieskolan i hela landskapet.

Luftföroreningarna förorsakar skador på skogen även i Skåne. De är dock ännu svåra att mäta. Oroande är att nästan alla trädslag tycks påverkas av luftföroreningarna. Utsläppen i det egna landskapet måste begränsas. Likaså måste man genom internationella överenskommelser få till stånd ytterligare begränsningar av utsläppsmängderna som kommer från andra länder. Det är dessutom av mycket stor vikt att man snabbt kan registrera och mäta skadeutvecklingen. Skogsvårdsstyrelserna bör få resurser härför.

Den 1 juli 1984 ersattes bokskogslagen med en ny lag, ädellövskogslagen. Enligt den skall marker med ädellövskog (t. ex. bok, ek, alm, ask) även i fortsättningen användas för dessa trädslag, om inte länsstyrelsen medger annat. Statsbidrag skall kunna lämnas bl. a. till anläggning och skötsel av ädellövskogen. I proposition 1987/88:100 bilaga 11 föreslås 8 miljoner kronor inom anslagsdelen Ädellövskog. Det är bra. Tvingar statsmakterna skogsägarna att behålla vissa trädslag som ger lägre avkastning, måste man ta konsekvenserna och lämna ersättning.

I propositionen föreslås samtidigt anslag till åtgärder i lågproducerande bestånd, s. k. 5:3-skogar. Detta anslag bör borttas, inte minst med hänsyn till konflikterna mellan skogsvårdslagens bestämmelser och ädellövskogslagens.

Med hänsyn till att åkermark friställs och sedan planteras med skog, är det angeläget att plantproduktionen av lövträd, bl. a. björk, kan ökas, eftersom efterfrågan på lövträdsplantor stiger för varje år. Institutet för skogsförbättring vid Ekebo, Svalöv, har förädlingsansvaret för barr- och lövträdsplantor i södra Sverige, borde ha större anslag för att bättre kunna tillgodose behovet.

För skogsbruket i Skåne är det mycket angeläget, sedan ädellövskogslagen nu trätt i kraft, att frågan om en utveckling av lövskogbruket uppmärksammas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av registrering och mätning av skogsskador och en omfördelning av anslag härtill,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en ökad satsning på ädellövskogen och en omfördelning av anslag härtill.

Stockholm den 22 januari 1988

Rune Rydén (m)

Ingvar Eriksson (m)